

[Boligministeren.]

henseende, idet vor byggelovgivning helt klart gælder såvel for danske som for udenlandske entreprenører eller bygherrer.

Hr. Per Dich rejser også spørgsmålet om den offentlige støtte til det almennyttige byggeri under et EF-medlemskab. Jeg kan hertil svare, at vi ved en eventuel tilslutning til EF her i Danmark vil kunne opretholde vort hidtidige støttesystem. Romtraktatens bestemmelser stiller alene krav om, at statsborgere fra de øvrige EF-lande i støttemæssig henseende skal ligestilles med danske statsborgere. I øvrigt er jo udenlandske og danske statsborgere allerede i dag ligestillede, hvad angår boligstøtte og lejelovgivningens beskyttelsesregler.

Endelig berørte hr. Per Dich også spørgsmålet om momsens og boligbyggeriets. Jeg kan hertil svare, at EF-momssystemet i det store og hele svarer til det danske system, og det vil ikke være nødvendigt at foretage ændringer i den danske momslovgivning ved et medlemskab af EF.

Enkelte mindre væsentlige divergenser i momslovgivningen bør dog nævnes. Således finder vi i andre EF-lande moms på leje, dog ikke til boligformål. Det må samtidig bemærkes, at det endnu ikke er lykkedes de nuværende EF-lande at nå frem til fælles regler på dette område; hvorvidt og hvornår dette må ske, er endnu helt uvist under hensyn til de forskelligartede regler, der er i medlemslandene.

Vores momsrefusionslov vil muligvis være i strid med gældende EF-regler, men da der imidlertid ikke er truffet beslutning om de nærmere regler til gennemførelse af et fælles beregningsgrundlag for moms i EF-landene, er dette problem af helt formel karakter.

Endelig vil jeg sige, at selv om der i øvrigt til sin tid måtte blive regler, der var stridende imod EF, om fritagelse for moms på boligbyggeri, så vil Danmark jo fortsat kunne opretholde en særlig godtgørelsesordning for boligbyggeri til afløsning af momsrefusionen og af samme størrelse som den nuværende momsrefusion.

Poul Dalsager: I betragtning af den lange dag, det har været for tingets medlemmer, skal jeg love at gøre disse bemærkninger her i anden omgang korte.

Jeg vil gerne knytte en enkelt bemærkning til en ting, som blev fremført af hr. Hjortnæs, der bl. a. sagde, at Danmark ikke vil få mulighed for at ændre en uheldig udvikling i De europæiske Fællesskaber. Hertil vil jeg gerne sige, at hvis man har formodninger om, at De europæiske Fællesskaber skulle udvikle sig i uheldig retning, så ville denne uheldige retning få indflydelse på Danmarks forhold, hvad enten vi var medlem eller ej. Men en helt sikker metode til ikke at få mulighed for at påvirke EF i en bedre retning er i hvert fald selvfølgelig at vælge det synspunkt, som bl. a. hr. Hjortnæs har, ikke at ville deltage dér, hvor bestemmelserne tages. Så kunne jeg måske sige, det er næsten ikke til at bære at høre på de unge socialister, som så totalt har opgivet ideen om, at den socialistiske opfattelse, de har, er så værdifuld, at den kan bære ud over Danmarks grænser, at man på forhånd opgiver ideen om, at de tanker, vi har i vort parti, virkelig er så gode, at de kan bruges også i et større europæisk samarbejde.

En kort bemærkning til hr. Morten Lange, som sagde, at Mansholts manifest var en anklage mod fællesmarkedet. Det er sikkert rigtigt, sådan kan det meget godt betragtes, men jeg vil gerne udvide denne betragtning med at sige, at Mansholts manifest er en anklage mod hele den industrialiserede verden, og her er der såmænd ikke megen forskel på De europæiske Fællesskaber og os andre.

Til sidst en enkelt bemærkning til hr. Stetter, der påstod, at jeg havde talt om lykken ved medlemskab. Jeg er en meget jordbunden person, der ikke sådan går rundt og lover menneskene evig lykke, ej heller ved medlemskab af De europæiske Fællesskaber. Det, jeg sagde, svarede nogenlunde til hr. Stetters opfattelse, at betingelsen for, at vi kan få en fortsat fremgang på det sociale område, er, at vi har pengene til